

○ (๔)

คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำ /๒๕ ๖๔

ศาล แห่ง
วันที่ ๕ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕ ๖๔
ความ แห่ง

ระหว่าง { นายยิ่งชีพ อัชฌานนท์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน โจทก์
พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ ๑ กับพวกรวม ๖ คน จำเลย

ข้อหาหรือฐานความผิด ขอให้เพิกถอนข้อกำหนดที่ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และละเมิด เรียกค่าเสียหาย พ.ร.บ. ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

จำนวนทุนทรัพย์ ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท - สตางค์

ข้าพเจ้า นายยิ่งชีพ อัชฌานนท์ ที่ ๑, นางสาวชুমมาพร แต่งเกลี้ยง ที่ ๒, นายอรรถพล บัวพัฒน์ ที่ ๓ (รายละเอียดข้อมูลของโจทก์ทั้งสาม ปรากฏอยู่ที่ท้ายคำฟ้อง)

เลขประจำตัวประชาชน □ - □□□□ - □□□□□□ - □□ - □ โจทก์เชื้อชาติ

สัญชาติ - อาชีพ - อายุ - ปี

อยู่ - หมู่ที่ - ถนน -

ตรอก/ซอย - ตำบล/แขวง -

อำเภอ/ - จังหวัด -

รหัสไปรษณีย์ - โทรศัพท์ -

โทรสาร - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ -

ขอยื่นฟ้อง พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ที่ ๑, พลเอกเฉลิมพล ศรีสวัสดิ์ ที่ ๒, สำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓, กองบัญชาการกองทัพไทย ที่ ๔, กระทรวงการคลัง ที่ ๕, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๖ (รายละเอียดเกี่ยวกับชื่อที่อยู่ของจำเลยทั้งหมด ปรากฏอยู่ที่ท้ายคำฟ้อง)

เลขประจำตัวประชาชน □ - □□□□ - □□□□□□ - □□ - □ จำเลยเชื้อชาติ -

สัญชาติ - อาชีพ - อายุ - ปี

อยู่ - หมู่ที่ - ถนน -

ตรอก/ซอย - ตำบล/แขวง -

อำเภอ/ - จังหวัด -

รหัสไปรษณีย์ - โทรศัพท์ -

โทรสาร - ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ -

มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้
ข้อ ๑. โจทก์ทั้งสาม ได้ใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายในการเข้าร่วมการประชุมสาธารณะ เพื่อแสดงออกซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน ความจำเป็น

ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ความไร้ประสิทธิภาพในการบริหารบ้านเมืองของคณะรัฐบาลชุดปัจจุบัน และ ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งจะเป็นภาระใหญ่สำหรับประชาชนไทยในอนาคต ซึ่งการแสดงออกในเรื่อง ดังกล่าวเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของโจทก์และผู้มาชุมนุมในฐานะที่เป็นประชาชนและเป็นผู้ทรงสิทธิตาม รัฐธรรมนูญอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ทั้งนี้ผู้ร่วมชุมนุมมีข้อเรียกร้องสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกฯ และองคฯพยพ ลาออก
๒. แก้ไขรัฐธรรมนูญให้เป็นของประชาชน อย่างแท้จริง
๓. ปฏิรูปสถาบันกษัตริย์ให้อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญตามระบอบประชาธิปไตย และ
๔. หยุด คุกคามประชาชน ข้อเรียกร้องทั้ง ๔ ประการเป็นข้อเรียกร้องที่อยู่ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญและ กฎหมายรวมทั้งกติการะหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทุกประการ

..... จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้ออกข้อกำหนด ออกตามความใน มาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๖) ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๔ ข้อกำหนด (ฉบับที่ ๒๐) ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔ ข้อกำหนด (ฉบับที่ ๒๔) ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ ข้อกำหนด (ฉบับที่ ๒๘) ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และมีอำนาจออกข้อกำหนดตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหาร สถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ ตามลำดับ

.....

..... จำเลยที่ ๒ ขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด ได้รับการแต่งตั้งจากจำเลยที่ ๑ เป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินในส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคง มีหน้าที่และอำนาจใน การแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคง โดยได้รับการแต่งตั้งจากจำเลยที่ ๑ ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๖๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๖

..... จำเลยที่ ๓ เป็นหน่วยราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี อยู่ภายใต้การ
บังคับบัญชาของจำเลยที่ ๑ รับผิดชอบการบริหารราชการทั่วไป เสนอแนะนโยบายและ วางแผนการพัฒนา
ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความมั่นคง และราชการเกี่ยวกับการงบประมาณ ระบบราชการ การ
บริหารงานบุคคล กฎหมายและการพัฒนากฎหมาย การติดตามและการประเมินผล การปฏิบัติราชการ การ
ส่งเสริมการลงทุน การปฏิบัติการกิจพิเศษและราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
สำนักนายกรัฐมนตรีหรือส่วนราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรีหรือมีได้ อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง
ใดโดยเฉพาะ

..... จำเลยที่ ๔ (กองบัญชาการกองทัพไทย) เป็นหน่วยราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลตาม
พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้บังคับบัญชา
รับผิดชอบ มีอำนาจหน้าที่ควบคุม อำนาจการ สั่งการและกำกับดูแลการดำเนินงานของส่วนราชการใน
กองทัพไทยในการเตรียมกำลัง การป้องกันราชอาณาจักรและการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้กำลังทหารตาม
อำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม

..... จำเลยที่ ๕ เป็นหน่วยราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังแผ่นดิน การประเมินราคาทรัพย์สิน การบริหาร
พัสดุภาครัฐ กิจการเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ ทรัพย์สินของแผ่นดิน ภาษีอากร การรักษาการ กิจการหารายได้ของรัฐ
มีอำนาจดำเนินการได้แต่ผู้เดียวตามกฎหมายและไม่อยู่ในหลักทรัพย์ของรัฐ และราชการอื่นตามที่มี
กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง หรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการคลัง และ
เป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ถ้า
การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้ถือว่าจำเลยที่ ๕ เป็นหน่วยงานของรัฐ
ที่ต้องรับผิด

..... จำเลยที่ ๖ เป็นหน่วยราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มี พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข เป็นผู้บัญชาการ มีอำนาจหน้าที่ดูแลควบคุมและกำกับการปฏิบัติของข้าราชการตำรวจ รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร และปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

..... กองบัญชาการตำรวจนครบาล เป็นหน่วยงานในสังกัดของจำเลยที่ ๖ ขณะเกิดเหตุมี พล.ต.ท.ภักดิ์ พงษ์ภักดี เป็นผู้บัญชาการ และตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ มีพลตำรวจโทสำราญ นวลมา เป็นผู้บัญชาการ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือปฏิบัติการอย่างอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

..... สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี เป็นหน่วยงานในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล

..... ข้อ ๒. การรวมตัวของกลุ่มบุคคลหลากหลายกลุ่ม ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นมา กลุ่มบุคคลได้ใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะ เสรีภาพในการเดินทาง เสรีภาพในการติดต่อสื่อสารและเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการจัดการชุมนุมที่ใจทักทั้งสาม และประชาชนเข้าร่วมเป็นการใช้สิทธิขั้นพื้นฐานรวมถึงเป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และหลักสากลตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights) หรือ ICCPR ที่ประเทศไทยเป็นภาคี บัญญัติรับรองคุ้มครองไว้ ในข้อ ๒๑ ของกติการะหว่างประเทศดังกล่าว กำหนดไว้ว่า “สิทธิในการชุมนุมโดยสงบย่อมได้รับการรับรอง การจำกัดการใช้สิทธินี้จะกระทำมิได้นอกจากจะกำหนดโดยกฎหมายและเพียงพอที่จำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ หรือความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย การสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชนหรือการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น” ซึ่งเงื่อนไขในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวยังสอดคล้องกับมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ อีกด้วย ฉะนั้น รัฐบาลจึงมีหน้าที่ในการปฏิบัติตาม

พันธกรณีระหว่างประเทศ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วย ประกอบกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติได้ยืนยันถึงความสำคัญของหลักการในข้อนี้ในย่อหน้าแรกของ “ความเห็นทั่วไป เลขที่ ๓๗ ข้อ ๒๑ สิทธิการชุมนุมอย่างสงบ (Human Rights Committee, General comment No.37, UN Doc CCPR/C/G/37, 27 July 2020)” โดย คณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่า เสรีภาพในการชุมนุมและเสรีภาพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุม เป็นรากฐานสำคัญของระบอบการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมได้บนพื้นฐานของหลักการประชาธิปไตย หลักการนิติธรรม และหลักพหุนิยม

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๗

ก่อนการชุมนุมอันเป็นที่มาของข้อพิพาทในคดีนี้ มีการชุมนุมของกลุ่มบุคคลโดยใช้ชื่อว่า คณะราษฎร รวมตัวกันตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมาและมีข้อเรียกร้อง ๓ ประการ ได้แก่ จำเลยที่ ๑ ต้องลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐสภาต้องเปิดประชุมวิสามัญทันทีเพื่อรับร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน และ ปฏิรูปสถาบันกษัตริย์ให้อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญตามระบอบประชาธิปไตย

รายละเอียดปรากฏตามภาพข่าว เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๘ โดยมีการประกาศนัดหมายการชุมนุมเรื่อยมาของกลุ่มบุคคลหลายกลุ่ม จนถึงการชุมนุมในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ และการชุมนุมหลายครั้งที่ผ่านมาก็เป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ

การชุมนุมแต่ละครั้งมีผู้ร่วมชุมนุมจำนวนมาก แต่ไม่มีข้อเท็จจริงปรากฏว่าการชุมนุมเป็นเหตุให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) และหรือผู้เข้าร่วมชุมนุมติดเชื้อไวรัสจากการมาชุมนุม รายละเอียดปรากฏตามข้อมูลสถิติผู้ติดเชื้อ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๙

จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ เวลา ๑๗.๐๐ น. เป็นการชุมนุมของกลุ่มแนวร่วมธรรมศาสตร์และการชุมนุม บริเวณแยกราชประสงค์ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยมีการประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าผ่านเพจเฟซบุ๊กของกลุ่มแนวร่วมธรรมศาสตร์และการชุมนุมต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และในวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ โจทก์ที่ ๓ และผู้ชุมนุม ได้ขอเข้าพบพล.ต.ท.ภักดิ์พงศ์ พงษ์ภคตรา ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลในขณะนั้น เพื่อยื่นหนังสือขอให้สั่งการเจ้าพนักงานตำรวจภายใต้บังคับบัญชา

และในสังกัดของจำเลยที่ ๖ ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย ในการชุมนุมของโจทก์และผู้ชุมนุมคนอื่น รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ป้องกันเหตุอันตรายต่าง ๆ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมเพื่อให้สามารถใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธตามรัฐธรรมนูญรับรองได้อย่างเต็มที่ รายละเอียดปรากฏตามภาพข่าวจากสำนักข่าว **The Standard** ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๐ ในการชุมนุมวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ก็เป็นการชุมนุมที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยสงบ ปราศจากอาวุธ และไม่มี การแพร่ระบาดและหรือไม่พบการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) จากการชุมนุม

ข้อ ๓. เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓ จำเลยที่ ๑ ได้ออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ด้วยเหตุผลที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ซึ่งเป็นโรคติดต่อได้ง่ายและเป็นอันตรายอย่างมากต่อชีวิตของผู้ได้รับเชื้อ ประกอบกับยังไม่มีวัคซีนป้องกันโรค จึงมีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตจากโรคดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั่วโลก การระบาดของโรคดังกล่าวจึงเป็นสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนซึ่งต้องใช้มาตรการเร่งด่วนเพื่อรักษาความปลอดภัยของประชาชน ต่อมาจำเลยที่ ๑ ได้ออกประกาศขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเรื่อยมาเกินกว่า ๑ ปี จนถึงประกาศขยายระยะเวลาคราวที่ ๑๔ ประกาศวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ ด้วยเหตุผลว่าเกิดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยเฉพาะสายพันธุ์เดลต้า การผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ จึงต้องดำเนินการอย่างรัดกุม กรณีจึงจำเป็นที่จะต้องคงไว้ซึ่งมาตรการควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคเพื่อความมั่นคงทางสาธารณสุขและชีวิตของประชาชน ซึ่งมีผลจนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๑

ในระหว่างการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน จำเลยที่ ๑ ได้ออกข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ด้วยเหตุผลว่าปัจจุบันพบการระบาดของโรคระลอกใหม่ขึ้นในบางเขตพื้นที่ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการกระชับและยกระดับมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อไม่ให้เกิดการระบาด

ลูกกลมเป็นวงกว้างต่อไปโดยข้อ ๓ กำหนดว่า “การห้ามชุมนุม ห้ามมิให้มีการชุมนุม การทำกิจกรรม หรือ การมั่วสุมกัน ณ ที่ใด ๆ ในสถานที่แออัดหรือกระทำการดังกล่าวอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย ทั้งนี้ ภายในเขตพื้นที่ที่หัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินในส่วนที่เกี่ยวกับความมั่นคงประกาศกำหนด” ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑ ดังกล่าวข้างต้น

เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ จำเลยที่ ๒ ได้ออกประกาศเรื่องห้ามการชุมนุม การทำกิจกรรม การมั่วสุม ที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) โดยห้ามมิให้มีการมั่วสุมในลักษณะที่เสี่ยงต่อการแพร่เชื้อโรค หรือการกระทำอันเป็นการฉวยโอกาสซ้ำเติมความเดือดร้อนของประชาชน และห้ามมิให้มีการชุมนุม ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๒ ดังกล่าวข้างต้น ต่อมา จำเลยที่ ๒ ได้ออกประกาศเรื่องห้ามการชุมนุม การทำกิจกรรม การมั่วสุม ที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) เรื่อยมาจนถึงฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกประกาศของจำเลยที่ ๒ ฉบับที่ผ่านมาแต่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือการทำกิจกรรมที่มีการรวมคนที่มีความแออัดในลักษณะที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคในพื้นที่ควบคุมสูงสุด และเข้มงวด และพื้นที่ควบคุมสูงสุด ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๓

ต่อมาจำเลยที่ ๑ ออกข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๖) ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๔ โดยข้อ ๒ กำหนดการห้ามจัดกิจกรรมในเขตพื้นที่สถานการณ์ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุดซึ่งมีผู้เข้าร่วมจำนวนมากและมีโอกาสติดต่อสัมผัสกันได้ง่าย เช่น การประชุม สัมมนา การจัดเลี้ยง การแจกจ่ายอาหารหรือสิ่งของต่าง ๆ และออกข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๘) ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๔ ผ่อนคลายการกำหนดเขตพื้นที่สถานการณ์ โดยกำหนดข้อ ๑ (๒) ให้พื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสมุทรปราการ เป็นพื้นที่สถานการณ์ที่กำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุด เมื่อการดำเนินการตามมาตรการทางสาธารณสุขสามารถจำกัดและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคให้อยู่ในขอบเขตพื้นที่ได้ ต่อมาจำเลยที่ ๑ ได้ออกคำสั่งศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ที่ ๓/๒๕๖๔ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ กำหนดระดับของพื้นที่สถานการณ์โดยกำหนดให้กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่

ควบคุม และจังหวัดอื่นรวม ๘ จังหวัด รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒

..... แต่หลังจากนั้นในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ จำเลยที่ ๒ กลับออกประกาศเรื่องห้ามการชุมนุม การทำกิจกรรม การมั่วสุม ที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) (ฉบับที่ ๕) โดยห้ามมิให้มีการชุมนุม ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสงคราม นนทบุรี นครปฐม และปทุมธานี รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๔ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้ล้วนเป็นพื้นที่ควบคุม และมีได้กำหนดเรื่องการห้ามมิให้มีการชุมนุม

..... ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ จำเลยที่ ๑ ได้ออกข้อกำหนด (ฉบับที่ ๒๔) ข้อ ๔ ห้ามจัดกิจกรรมซึ่งมีการรวมกลุ่มกัน รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔ และวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จำเลยที่ ๒ อาศัยอำนาจตามข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ออกประกาศเรื่องห้ามการชุมนุม การทำกิจกรรม การมั่วสุม ที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) (ฉบับที่ ๖) ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกประกาศของจำเลยที่ ๒ ฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๕ โดยห้ามมิให้มีการชุมนุมทุกพื้นที่ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕ หลังจากนั้นจำเลยที่ ๒ ได้อาศัยอำนาจตามข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ออกประกาศเรื่องห้ามการชุมนุมฯ เรื่อยมาจนถึงฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๖ อันเป็นการประกาศที่มุ่งจำกัดเสรีภาพของโจทก์และประชาชนทั่วไป มิได้มุ่งแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส

..... จำเลยที่ ๑ ได้ออกข้อกำหนดเรื่อยมาหลายฉบับโดยมิได้มีผลเป็นการยกเลิกและหรือเพิกถอนข้อกำหนดฉบับเดิมทั้งหลายที่เคยออกมาจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควรแก่เหตุ ข้อกำหนดเหล่านั้นจึงยังมีผลใช้บังคับอยู่ ทำให้ประชาชนเกิดความสับสนและไม่มีความชัดเจน ซึ่งกฎหมายที่จะออกมาใช้บังคับได้นั้นต้องมีความแน่นอนชัดเจน และคาดหมายได้ว่าจำเลยที่ ๑ จะออกข้อกำหนด และจำเลยที่ ๒ จะออกประกาศจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมของประชาชนต่อไปเรื่อย ๆ โดยอ้างเหตุการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙

.....ข้อกำหนดและประกาศ ซึ่งออกโดยจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑ - ๕ และ ๑๒ - ๑๖ ดังกล่าวข้างต้นนั้น แม้จะเป็นอำนาจของฝ่ายบริหารในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายก็ตาม แต่การใช้อำนาจเช่นว่านั้นจะต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควรแก่เหตุ อีกทั้งยังต้องเป็นการใช้ดุลพินิจที่ถูกต้อง ไม่ใช่ดุลพินิจตามอำเภอใจและไม่บิดเบือนการใช้อำนาจโดยไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกฎหมายด้วย

.....แม้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) สามารถควบคุมได้และดีขึ้นอย่างเป็นลำดับ ข้อเท็จจริงก็ไม่ปรากฏว่าการใช้เสรีภาพในการชุมนุมเรียกร้องของโจทก์และประชาชนเป็นเหตุให้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส การที่จำเลยที่ ๑ ขยายระยะเวลาประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเรื่อยมา ตลอดจนออกข้อกำหนดห้ามการชุมนุมตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑ รวมทั้งจำเลยที่ ๒ ออกประกาศห้ามการชุมนุมตามมาจนถึงการออกประกาศหัวหน้าผู้รับผิดชอบรายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๑๖ ล้วนเป็นการจงใจใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือเพื่อสกัดกั้นมิให้โจทก์ทั้งสามและประชาชนใช้สิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ รวมทั้งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การเดินทาง การติดต่อสื่อสารและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อันเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ การกระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพต่าง ๆ ดังกล่าวของโจทก์ทั้งสามและประชาชน โดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และมีแนวโน้มจะทวีความเข้มข้นในการจำกัดสิทธิเสรีภาพมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

.....การที่จำเลยที่ ๑ ใช้อำนาจออกประกาศขยายระยะเวลาประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ออกข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๕) ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ข้อ ๓ รวมทั้งจำเลยที่ ๒ ออกประกาศเรื่องห้ามการชุมนุม การทำกิจกรรม การมั่วสุม ที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และประกาศฯ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ เรื่อยมาจนถึงประกาศฯ (ฉบับที่ ๑๑) ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ กำหนดห้ามมิให้มีการชุมนุม ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และส่งผลให้

ข้อกำหนดและประกาศของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตลอดจนการกระทำ คำสั่ง และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและประกาศของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ข้างต้น ย่อมไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองเช่นเดียวกัน การที่ข้อกำหนด คำสั่ง และประกาศของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑ - ๕ และ ๑๒ - ๑๖ ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเป็นการโต้แย้งสิทธิโจทก์ทั้งสามและประชาชนทั่วไป ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๓.๑ แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะกำหนดเงื่อนไขยินยอมให้รัฐสามารถจำกัดสิทธิและเสรีภาพที่ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญได้เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นสภาวะวิกฤติหรือสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วถึง แต่ก็มิได้หมายความว่าระบบกฎหมายจะอนุญาตให้รัฐประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินได้ตามชอบใจ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดมาตรการในการบริหารราชการสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐไว้เป็นพิเศษ เพื่อให้รัฐสามารถรักษาความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความปลอดภัยสาธารณะ และรักษาสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้กลับสู่สภาพปกติได้โดยเร็ว ดังนั้น การจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะภายใต้บังคับของพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฯ นั้น จะต้องเข้าเงื่อนไขการใช้อำนาจสองประการ ตามที่พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฯ บัญญัติไว้ กล่าวคือ

ประการแรก ตามหลักความมีอยู่จริง ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีสถานการณ์ที่จำเป็นและฉุกเฉินอย่างยิ่งเกิดขึ้นแล้ว โดยต้องเป็นสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น คือ เป็นสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ หรือเป็นสถานการณ์ที่อาจทำให้ประเทศหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของประเทศตกอยู่ในภาวะคับขัน เป็นภัยต่อความอยู่รอดของประเทศ หรือเป็นสถานการณ์ที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มีการรบหรือการสงครามหรือจลาจลจนมีอาจควบคุมสถานการณ์ด้วยกฎหมายปกติได้ นอกจากนั้น การเผชิญหน้ากับสถานการณ์ในภาวะพิเศษนั้นมีอยู่จริงในปัจจุบัน หรือมี

ภัยอันตรายที่ใกล้จะถึงซึ่งได้คุกคามความมั่นคงปลอดภัยของชาติหรือกระทบต่อประชาชนทั้งมวล หากเป็นเพียงเพราะความวิตกกังวลหรือสงสัยว่าจะมีภัยอันตรายเกิดขึ้นย่อมไม่อาจบังคับใช้มาตรการพิเศษเหล่านี้เพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพของโจทก์ทั้งสาม และผู้ชุมนุมได้

ประการที่สอง การขจัดหรือแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยมาตรการเร่งด่วนซึ่งกฎหมายปกติไม่สามารถดำเนินการให้ได้หรืออาจดำเนินการได้แต่ไม่มีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลที่เหมาะสมรวดเร็วเพียงพอ แต่ต้องได้สัดส่วนกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสปัจจุบัน จำเลยที่ ๑ สามารถใช้กฎหมายปกติซึ่งมีบทบัญญัติในการกำหนดมาตรการที่จำเป็นทางสาธารณสุขเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของไวรัสได้อย่างเหมาะสมและทัน่วงทีอยู่แล้ว จำเลยที่ ๑ จึงไม่สามารถประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเพื่อใช้อำนาจออกข้อกำหนดเพื่อให้มีมาตรการเร่งด่วนพิเศษตามพระราชกำหนดฉบับนี้ได้ นอกจากนี้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ก็ยังคงมีหน้าที่ถือปฏิบัติตามหลักนิติรัฐ ซึ่งการกำหนดมาตรการพิเศษใด ๆ ยังคงต้องอยู่ภายใต้หลักความจำเป็น ซึ่งเป็นหลักการหนึ่งของหลักความได้สัดส่วน (proportionality principle) ในระบบกฎหมายไทยและระบบกฎหมายที่เป็นสากล มาตรการที่ประกาศใช้กับประชาชนจะต้องถูกจำกัดเพียงเท่าที่จำเป็นแก่การควบคุมโต้ตอบการคุกคามต่อความมั่นคงปลอดภัยของชาติ ขณะเดียวกันก็ไม่ลดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนเกินความจำเป็น

๓.๒ การเข้าร่วมชุมนุมของโจทก์ทั้งสาม และผู้ชุมนุมคนอื่น ๆ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใด ๆ ว่าการชุมนุมเป็นแหล่งแพร่กระจายเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - 19) การที่จำเลยที่ ๑ อ้างเหตุผลในการออกข้อกำหนดและจำเลยที่ ๒ ออกประกาศห้ามการชุมนุมนั้นขัดต่อข้อเท็จจริง กล่าวคือ ตามข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๕) ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยอ้างว่าปัจจุบันพบการระบาดของโรคระลอกใหม่ขึ้นในบางเขตพื้นที่ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการกระชับและยกระดับมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อไม่ให้เกิดการระบาดลุกลามเป็นวงกว้างต่อไป และได้กำหนดในข้อ ๓ ห้ามมิให้มีการชุมนุม และต่อมาจำเลยที่ ๒ ได้ออกประกาศกำหนดพื้นที่ในการห้ามชุมนุมนั้น โจทก์ทั้งสามขอเรียนต่อศาลว่า การที่โจทก์ทั้งสาม เข้าร่วมการ

ชุมนุมสาธารณะเรื่อยมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จนถึงก่อนที่มีการออกข้อกำหนดและประกาศเรื่อง การห้ามชุมนุมดังกล่าว เป็นเรื่องปกติที่ประชาชนมีการเชิญชวนกันมาชุมนุม เป็นการเรียกร้องตามวิถีทาง ประชาธิปไตย ซึ่งประชาชนมีสิทธิในการแสดงออกและมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย เป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ เจ้าหน้าที่ยังสามารถบังคับใช้กฎหมาย ปกติได้ และทุกครั้งที่มีการชุมนุม ผู้ชุมนุมใช้ระยะเวลาเพียงสั้น ๆ ในการแสดงออกของตนเพื่อเสนอข้อ เรียกร้องต่าง ๆ ให้ผู้มีอำนาจรัฐทราบและรับข้อเรียกร้องไปปฏิบัติ หลังจากนั้นผู้ชุมนุมก็ได้ยุติการชุมนุมใน แต่ละครั้งไปโดยสันติ แม้มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) เจ้าหน้าที่ ก็สามารถบังคับกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคและกำหนดให้มี มาตรการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคที่จำเป็นได้ เช่น ให้ประชาชนใส่หน้ากากอนามัย ตรวจวัดอุณหภูมิ ร่างกาย ล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ เว้นระยะห่างระหว่างผู้ปราศรัยและผู้มาชุมนุม เป็นต้น

..... การที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่าปัจจุบันพบการระบาดของโรคระลอกใหม่ขึ้นในบางเขตพื้นที่ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการกระชับและยกระดับบรรดามาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อเข้า แก่ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างทันทั่วถึงที่เพื่อป้องกันมิให้เกิดการระบาดลุกลามเป็นวงกว้างต่อไปจึงได้ออก ข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ การห้ามชุมนุมนั้น ยิ่งเป็นข้ออ้างที่ไม่เป็นเหตุเป็นผลกัน โดยจะเห็นได้จาก การชุมนุมที่ผ่านมาครั้งก่อนและหลังการประกาศดังกล่าว ก็ไม่มีหลักฐานใดชี้ให้เห็นว่าการแพร่ระบาดโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) เป็นผลมาจากการชุมนุมสาธารณะ โดยผู้ที่ติดเชื้อไวรัสดังกล่าว เกือบทั้งหมดในประเทศเป็นการติดเชื้อในลักษณะกลุ่มก้อน (Cluster) ของผู้ที่ไปสถานบันเทิง ตลาด ชุมชน ซึ่งเป็นสถานที่แออัด และไม่ได้เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การชุมนุมสาธารณะซึ่งเป็นการทำกิจกรรมในพื้นที่ โลงและกว้างแต่อย่างใด รายละเอียดปรากฏตามรายงานสถานการณ์ผู้ป่วยโควิด-๑๙ ของศูนย์บริหาร สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๗ ดังนั้น การพบจำนวนผู้ติดเชื้อที่สูงขึ้นและสร้างความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมก็ย่อมเกิดมา

จากบริหารงานที่ไม่มีประสิทธิภาพของจำเลยที่ ๑ เอง หาได้เกี่ยวข้องกับการชุมนุมของโจทก์ทั้งสามและผู้ชุมนุมอื่น ๆ ไม่

..... กรณีย่อมเห็นได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พยายามจำกัดการใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยอ้างว่าจะเป็นสาเหตุของการแพร่ระบาดของโรค จนต่อมาภายหลังมีการตั้งข้อหา กับโจทก์ทั้งสาม และผู้ชุมนุมบางคนในฐานะฝ่าฝืนข้อกำหนดฉบับที่ ๑๕ ข้อ ๓ ประกาศของจำเลยที่ ๒ ฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๕ รายละเอียดจะเรียนให้ศาลทราบในข้อต่อไป การที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ อ้างเหตุดังกล่าว ให้เป็นเหตุผลสำคัญหนึ่งในการออกข้อกำหนดและประกาศห้ามการชุมนุม ก็เพื่อให้ตนมีอำนาจจำกัด สิทธิเสรีภาพของโจทก์ทั้งสามและของผู้ชุมนุมโดยอาศัยกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการใน สถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งเป็นการละเมิดกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เพราะจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่ต้องการให้มีการชุมนุมของประชาชนอีกต่อไปเพื่อรักษาสถานะความเป็นรัฐบาลที่เป็นอยู่ของตนเอาไว้และไม่ประสงค์ให้ ประชาชนวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานของรัฐบาลจำเลยที่ ๑ ตลอดจนไม่ต้องการให้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจสังคมและความเป็นไปของอนาคตของโจทก์ทั้งสามและประชาชนอันเกิดจากการ บริหารของรัฐบาลจำเลยที่ ๑ ดังนั้น เมื่อไม่มีข้อเท็จจริงใดที่แสดงให้เห็นว่าการชุมนุมของโจทก์ทั้งสาม และ ประชาชนเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ รวมทั้งการชุมนุมครั้งอื่น ๆ เป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา - ๑๙ การออกข้อกำหนดและประกาศห้ามการชุมนุมไม่มีข้อใดเข้าเงื่อนไขการใช้ อำนาจคือความจำเป็นและฉุกเฉินเร่งด่วน จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญ

..... ๓.๓ การออกข้อกำหนดของจำเลยที่ ๑ และการประกาศของจำเลยที่ ๒ ในเรื่องการห้าม การชุมนุมไม่ชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เนื่องจากการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและ ปราศจากอาวุธซึ่งได้รับการรับรองไว้ในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ จะต้องไม่ขัดกับเงื่อนไขการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และจะต้องไม่ขัดต่อหลักสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการที่กำหนดไว้ในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ ๒๑ กำหนดว่า สิทธิในการชุมนุมโดยสงบย่อมได้รับการรับรอง การจำกัดการใช้สิทธิจะกระทำมิได้

นอกจากจะกำหนดโดยกฎหมายและเพียงเท่าที่จำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์แห่งความ
มั่นคงของชาติ หรือความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย การสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือ
การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

...

..... ดังนั้น เมื่อมีการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบโดยรัฐ รัฐจะต้องพิจารณาว่า

..... (๑) รัฐจะกระทำการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
จะต้องมีกฎหมายให้อำนาจกระทำการในเรื่องนั้นไว้เป็นการชัดแจ้ง และให้ใช้อำนาจได้ภายในกรอบเท่าที่
กฎหมายได้ให้อำนาจเอาไว้เท่านั้น

..... (๒) การจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมจะต้องมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ
กฎหมาย (หลักความเหมาะสม) การจำกัดเสรีภาพในกรณีใดที่เห็นได้อย่างชัดแจ้งว่าไม่อาจบรรลุ
วัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ให้อำนาจได้ ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

..... (๓) การจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมจะต้องสอดคล้องกับหลักความจำเป็น ซึ่งหมายความว่า
ว่ามาตรการที่รัฐเลือกใช้นั้นจะต้องเป็นมาตรการที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนน้อยที่สุด
นอกจากนั้นยังต้องสอดคล้องกับหลักความได้สัดส่วนในความหมายอย่างแคบ ซึ่งหมายความว่า การจำกัด
เสรีภาพเช่นว่านั้นจะเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง หากปรากฏสาธารณะได้ประโยชน์น้อย
มาก เมื่อเปรียบเทียบกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่เสียไป ต้องถือว่าการใช้อำนาจเช่นว่านั้นไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย

..... ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้วาง
เงื่อนไขการออกข้อกำหนดตามมาตรา ๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงได้
โดยเร็ว หรือป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงมากขึ้น กรณีสถานการณ์ฉุกเฉินต้องมีการก่อการร้าย การ
รบหรือการสงคราม ซึ่งจำเป็นต้องมีมาตรการเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพหรือประโยชน์ส่วนรวม อย่างไรก็ตาม ภายใต้อำนาจ
ที่ ๑ มิได้อธิบายโดยชัดแจ้งในข้อกำหนดว่าความจำเป็นที่เกิดขึ้นนั้นตรงตามเงื่อนไขที่กฎหมายได้

กำหนดอย่างไร เนื่องจากการออกข้อกำหนดห้ามการชุมนุมเป็นการพรากสิทธิและเสรีภาพที่ประชาชนพึงมี โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รัฐต้องให้การคุ้มครองการใช้เสรีภาพในการชุมนุมเป็นหลัก การจำกัดเสรีภาพ เป็นเพียงข้อยกเว้นเท่านั้นและไม่อาจออกข้อกำหนดและประกาศเพื่อใช้กับสถานการณ์ที่ยังอยู่ในวิสัยที่รัฐ ใช้กฎหมายระดับปกติแก้ไขได้

ในการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญ มีเพียง พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการ ดูแลรักษาความสงบและความปลอดภัยสาธารณะเพื่อคุ้มครองการใช้เสรีภาพในการชุมนุมได้อย่างเต็มที่ เท่านั้น มิได้มีบทบัญญัติอื่นใดที่มีผลบังคับเพื่อจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธได้ ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา - ๑๙ ในปัจจุบันก็อยู่ในวิสัยที่สามารถใช้บังคับ กฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อได้ ดังนี้

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติเรื่องการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ตามมาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เมื่อเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรค ระบาดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุม โรคติดต่อในพื้นที่นั้นมีอำนาจดำเนินการเองหรือออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๖) ห้ามผู้ใด กระทำการหรือดำเนินการใด ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะไม่ถูกสุขลักษณะซึ่งอาจเป็นเหตุให้โรคติดต่อ อันตรายหรือโรคระบาดแพร่ออกไป

มาตรา ๓๕ บัญญัติในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของ โรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อ จังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร มีอำนาจในพื้นที่ความรับผิดชอบของตน ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งปิดตลาด สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่าย เครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดไว้เป็นการชั่วคราว

.....(๒) สั่งให้ผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหยุด
การประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราว

.....(๓) สั่งห้ามผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเข้า
ไปในสถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
ควบคุมโรคติดต่อ

.....ตามบทบัญญัติของกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อข้างต้น
ได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่นั้น ๆ ออกมาตรการที่จำเป็นเร่งด่วนเพื่อป้องกันและ
ควบคุมโรคติดต่อในแต่ละพื้นที่ซึ่งมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคที่มีความแตกต่างกัน อันเป็นไปตาม
หลักแห่งความมีอยู่จริงและเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนซึ่งพิจารณาตามความจำเป็นรายพื้นที่หรือราย
กรณีตามเงื่อนไขที่กฎหมายให้อำนาจไว้ และกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อก็ได้บัญญัติจำกัดเสรีภาพในการ
ชุมนุมไว้เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันไม่ให้ประชาชนทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิด
สภาวะไม่ถูกสุขลักษณะเพื่อควบคุมโรคติดต่อเท่านั้น การที่จำเลยที่ ๑ ออกข้อกำหนดและจำเลยที่ ๒ ออก
ประกาศห้ามการชุมนุมในพื้นที่ต่าง ๆ จึงเป็นมาตรการที่จำกัดสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของโจทก์และ
ประชาชน ที่ไม่ได้สัดส่วน และใช้มาตรการที่เกินจำเป็น ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

.....ในระหว่างการชุมนุม ก็เป็นการชุมนุมพื้นที่บริเวณแยกราชประสงค์ ซึ่งเป็นสถานที่เปิด
ที่มีลักษณะกว้าง โล่งแจ้ง ไม่แออัด อากาศถ่ายเทสะดวก ถนนทอดยาวทั้งสองด้านรองรับการกระจายตัวของ
ผู้มาชุมนุม รอบบริเวณสถานที่ชุมนุมมีจุดบริการด้านการแพทย์จากทีมแพทย์อาสา และบริการตาม
มาตรการด้านสาธารณสุขเกี่ยวกับการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) แก่ผู้
มาร่วมชุมนุม ตามข้อกำหนดของทางราชการ รายละเอียดปรากฏตามรายการสำเนาภาพถ่าย
บรรยากาศการชุมนุม เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๘ ทั้งในการชุมนุมก็มีการแสดงความคิดเห็นโดย
การปราศรัยเรียกร้องต่อรัฐบาล ให้แก้ไขปัญหาและภาวะวิกฤตต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนทุกคนพึง
กระทำในวิถีทางประชาธิปไตย และหากไม่เห็นด้วยกับการบริหารงานประเทศของจำเลยที่ ๑ แล้ว โจทก์

และผู้ชุมนุมย่อมมีสิทธิที่จะชุมนุมแสดงออกถึงการไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพที่ได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญ โดยเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นการวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานประเทศของจำเลยที่ ๑ ที่ไม่มีประสิทธิภาพ มิได้ยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือกระทำการอื่นใดที่ไม่สงบเรียบร้อย และได้ยุติการชุมนุมในช่วงเวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. โดยไม่มีเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยแต่อย่างใด หลังจากการชุมนุมในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ก็ไม่มีการรายงานจากหน่วยงานทางสาธารณสุขว่าพบการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) จากการชุมนุมดังกล่าว

การออกข้อกำหนดและประกาศของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงเป็นไปโดยมิชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ย่อมต้องถูกเพิกถอนเพื่อไม่ให้มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ และประกาศยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันและในอนาคตย่อมเป็นการละเมิดและโต้แย้งสิทธิของโจทก์ทั้งสาม

ข้อ ๔. ภายหลังจากที่โจทก์ทั้งสามได้ใช้เสรีภาพการชุมนุมเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔ ข้างต้นแล้วปรากฏว่าเจ้าพนักงานตำรวจภายใต้สังกัดของจำเลยที่ ๖ ได้มีหมายเรียกผู้ต้องหาไปยังโจทก์ทั้งสาม โดยเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินีในสังกัดของจำเลยที่ ๖ ได้แจ้งข้อกล่าวหาดำเนินคดีกับโจทก์ทั้งสาม ในฐานความผิดร่วมกันชุมนุมหรือทำกิจกรรมที่มีการรวมคนที่มีความแออัดในลักษณะที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดและอาจเป็นสาเหตุก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ซึ่งมีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก และมีโอกาสติดต่อสัมผัสกันได้โดยง่ายอันเป็นการร่วมกันฝ่าฝืนประกาศของจำเลยที่ ๒ การแจ้งข้อกล่าวหาดำเนินคดีต่อโจทก์ทั้งสาม ของเจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดของจำเลยที่ ๖ จึงมิได้ใช้ดุลพินิจที่ถูกต้องเหมาะสมกับพฤติการณ์ นอกจากนี้ยังปรากฏว่าเจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดของจำเลยที่ ๖ ได้ใช้ข้อกำหนดที่ออกโดยจำเลยที่ ๑ และประกาศของจำเลยที่ ๒ ข้อกำหนดฯ ตามเอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๑ ถึง ๕ และประกาศหัวหน้าผู้รับผิดชอบฯ เอกสารท้ายฟ้องหมายเลข ๑๓ และ ๑๔ มาดำเนินคดีกับผู้ชุมนุมเพื่อขัดขวางการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเรื่อยมา พฤติการณ์ดังกล่าวย่อมแสดงเจตนาโดยชัดแจ้งว่าการที่จำเลยที่ ๑ ออกข้อกำหนด

เรื่องห้ามมิให้มีการชุมนุม และจำเลยที่ ๒ อาศัยอำนาจตามข้อกำหนดดังกล่าวออกประกาศเพื่อกำหนดห้ามมิให้มีการชุมนุมในพื้นที่ต่าง ๆ นั้นก็เพื่อยับยั้งการออกมาแสดงความคิดเห็นและใช้เสรีภาพในการชุมนุมเพื่อวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานที่ล้มเหลวและไม่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลและมีแนวโน้มที่จะใช้ข้อกำหนดและประกาศดังกล่าวในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของโจทก์ ผู้มาชุมนุมและประชาชนตามรัฐธรรมนูญและดำเนินคดีโดยใช้กระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งของจำเลยในการกลั่นแกล้งและทำให้หวาดกลัวต่อการใช้เสรีภาพในอนาคต

ข้อ ๕. ผลจากการออกข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งการออกประกาศฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๕ ของจำเลยที่ ๒ และการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจของจำเลยที่ ๖ ในฐานะพนักงานสอบสวนที่มีการดำเนินคดีต่อโจทก์ทั้งสาม นั้น จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อได้ร่วมกันสั่งการหรือปล่อยปละละเลยให้เจ้าหน้าที่ภายใต้การสั่งการของตนกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เป็นเหตุให้โจทก์ทั้งสาม ถูกละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และได้รับความเสียหายทางร่างกายจิตใจ ถูกลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ

แม้จำเลยที่ ๒ ได้ออกประกาศเรื่องห้ามการชุมนุม การทำกิจกรรม การมั่วสุม ที่ก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยให้ยกเลิกประกาศของจำเลยที่ ๒ ฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๕ ก็ตาม แต่ประกาศฉบับที่ ๖ ดังกล่าวเป็นประกาศที่จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมิได้มีผลเป็นการเพิกถอนประกาศของจำเลยที่ ๒ ฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๕ มิให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่นั้น นอกจากนี้จำเลยที่ ๒ ได้อาศัยอำนาจตามข้อกำหนด (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ออกประกาศเรื่องห้ามการชุมนุมฯ เรื่อยมาจนถึงฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ส่งผลให้ประกาศดังกล่าวของจำเลยที่ ๒ ฉบับที่ ๓ และฉบับที่ ๕ เกิดการกระทบสิทธิและสร้างความเสียหายแก่โจทก์และประชาชนไปแล้วตั้งแต่การออกประกาศใช้บังคับดังที่บรรยายไว้ในคำฟ้อง ยัง

ดำรงอยู่ มิได้รับการเยียวยาแก้ไขให้ถูกต้องแต่อย่างใด และจะเกิดการละเมิดสิทธิเสรีภาพของโจทก์และประชาชนต่อไป

..... หนึ่ง การที่จำเลยที่ ๑ ออกข้อกำหนดที่ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ รวมทั้งการออกประกาศของจำเลยที่ ๒ ที่จำกัดเสรีภาพในการรวมตัวของบุคคลหรือเสรีภาพในการชุมนุม โดยอ้างว่าเพื่อป้องกันมิให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา - ๑๙ แต่ข้อเท็จจริงดังที่บรรยายไว้ในคำฟ้องยิ่งเห็นได้ว่า การออกข้อกำหนดและประกาศดังกล่าว มิได้มีความมุ่งหมายเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) แต่เป็นการควบคุมมิให้โจทก์ทั้งสามและประชาชนใช้เสรีภาพในการชุมนุมเพื่อออกมารวมตัวกันแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลจำเลยที่ ๑ ที่ล้มเหลวและไร้ประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหาการควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา - ๑๙ ทำให้เกิดปัญหาตามมาทั้งในทางสังคม เกิดวิกฤตเศรษฐกิจที่ตกต่ำลงอย่างต่อเนื่อง และปัญหาอื่นที่มีอาจบรรยายได้ อย่างครบถ้วนซึ่งล้วนเกิดจากการที่จำเลยที่ ๑ ใช้อำนาจในการแก้ไขปัญหามิตรงตามวัตถุประสงค์ในการป้องกันและควบคุมโรค การที่จำเลยที่ ๑ อ้างเหตุเพื่อป้องกันมิให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคเป็นเหตุผลสำคัญในการขยายระยะเวลาประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็เพื่อให้ตนมีอำนาจออกข้อกำหนดจำกัดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพของโจทก์และประชาชนได้โดยอาศัยกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฯ จึงเป็นการออกข้อกำหนดและประกาศที่ไม่ชอบกฎหมายและรัฐธรรมนูญ และเป็นการละเมิดต่อโจทก์ทั้งสามและประชาชน

..... นอกจากโจทก์ทั้งสามจะถูกดำเนินคดีด้วยข้อหาจากข้อกำหนดและประกาศดังกล่าวข้างต้น แล้ว ยังถูกดำเนินคดีจากการใช้อำนาจออกข้อกำหนดและประกาศที่ออกตามพระราชกำหนดการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับอื่น ๆ ของจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ อีกด้วย และมีประชาชนที่ออกมาใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ได้ถูกดำเนินคดีอาญาจากการออกข้อกำหนดและประกาศดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสถิติผู้ถูกจับกุม-ดำเนินคดีการชุมนุม เอกสารท้ายคำฟ้อง

หมายเลข ๑๙ โดยอ้างว่าเป็นการกระทำฝ่าฝืนข้อกำหนดของจำเลยที่ ๑ และประกาศของจำเลยที่ ๒ จึงเป็นการใช้กระบวนการยุติธรรมเพื่อกั่นแก้งไม่ให้ประชาชนที่มีความเห็นต่างทางการเมืองกล่าวการใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ใช้เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ หรือเป็นการใช้กระบวนการยุติธรรมเป็นเครื่องมือในการคุกคาม สกัดกั้นเพื่อให้โจทก์และประชาชนที่ใช้เสรีภาพดังกล่าวนี้หนักแล้วและยุติไปเอง

ข้อ ๖. โจทก์ทั้งสาม ได้รับความเสียหายจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและจากการกระทำละเมิดของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของจำเลยที่ ๖ จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๖ จึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งการละเมิดที่จำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดของจำเลยที่ ๖ ได้กระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสาม ดังนี้

๖.๑ ผลจากการออกข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งการออกประกาศ ฉบับที่ ๓ ฉบับที่ ๕ และฉบับที่ ๑๑ ของจำเลยที่ ๒ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเมิดและลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของโจทก์ ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและกติการะหว่างประเทศที่ประเทศไทยผูกพัน ข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งการออกประกาศ ฉบับที่ ๓ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ฉบับที่ ๕ และฉบับที่ ๑๑ ของจำเลยที่ ๒ จึงต้องถูกเพิกถอนโดยให้ถือข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งการออกประกาศ ฉบับที่ ๓ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ฉบับที่ ๕ และฉบับที่ ๑๑ ของจำเลยที่ ๒ ไม่มีผลใช้บังคับมาตั้งแต่นั้น

๖.๒ ผลจากการออกข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งการออกประกาศ ฉบับที่ ๓ ฉบับที่ ๕ และฉบับที่ ๑๑ ของจำเลยที่ ๒ เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเมิด

และสิทธิประโยชน์และเสรีภาพของโจทก์ ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและกติการะหว่างประเทศที่ประเทศไทยผูกพัน จำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ จึงต้องร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ทั้งสามในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ในสังกัดได้กระทำในหน้าที่คนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยหากไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่สังกัดหน่วยงานใดก็ให้จำเลยที่ ๕ ร่วมรับผิดชอบโจทก์ทั้งสาม คนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๖.๓ เมื่อการกระทำของโจทก์ทั้งสามในคดีนี้ในวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๔ ไม่เป็นความผิดตามข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งไม่เป็นความผิดตามประกาศ ฉบับที่ ๓ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ฉบับที่ ๕ และฉบับที่ ๑๑ ของจำเลยที่ ๒ เนื่องจากเป็นบทบัญญัติกฎหมายที่ออกโดยไม่ชอบและการกระทำของโจทก์ทั้งสามก็ไม่ครบองค์ประกอบความผิดของกฎหมายแล้ว การที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี รับผิดชอบไว้และทำการสืบสวนสอบสวน แจ้งข้อกล่าวหาต่อโจทก์ทั้งสามว่ากระทำความผิดฐานร่วมกันชุมนุมหรือทำกิจกรรมที่มีการรวมคนที่มีความแออัดในลักษณะที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดและอาจเป็นสาเหตุก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ซึ่งมีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก และมีโอกาสติดต่อสัมผัสกันได้โดยง่ายอันเป็นการร่วมกันฝ่าฝืนประกาศของจำเลยที่ ๒ ซึ่งการแจ้งข้อกล่าวหาดำเนินคดีดังกล่าวเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบ นอกจากนี้ยังปรากฏว่าเจ้าพนักงานตำรวจในสังกัดของจำเลยที่ ๖ ได้ใช้ข้อกำหนดที่ออกโดยจำเลยที่ ๑ และประกาศของจำเลยที่ ๒ มาดำเนินคดีกับผู้ชุมนุมเพื่อขัดขวางการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเรื่อยมา พฤติการณ์ดังกล่าวย่อมแสดงเจตนาโดยชัดแจ้งว่าการที่จำเลยที่ ๑ ออกข้อกำหนดเรื่องการห้ามมิให้มีการชุมนุม และจำเลยที่ ๒ อาศัยอำนาจตามข้อกำหนดดังกล่าวออกประกาศเพื่อกำหนดห้ามมิให้โจทก์และประชาชนมีการชุมนุมในพื้นที่ต่าง ๆ โดยมีเจตนาเพื่อยับยั้งการออกมาแสดงความคิดเห็นและใช้เสรีภาพในการชุมนุมเพื่อวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานที่ล้มเหลวและไม่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลและมีแนวโน้มที่จะใช้ข้อกำหนดและประกาศดังกล่าวในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของโจทก์ ผู้มาชุมนุมและประชาชนตามรัฐธรรมนูญและ

ดำเนินคดีโดยใช้กระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งของจำเลยในการกลั่นแกล้งและทำให้หวาดกลัวต่อการใช้เสรีภาพในอนาคต อันเป็นการกระทำละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของโจทก์ทั้งสามอย่างร้ายแรง จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๖ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี จึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดดังกล่าวนี้ โจทก์ทั้งสามจึงขอเรียกค่าสินไหมทดแทนในส่วนนี้คนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๖.๔ เมื่อการกระทำของโจทก์ทั้งสามในวันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๔ ไม่เป็นความผิดตามข้อกำหนด ออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ (ฉบับที่ ๑๕) ข้อ ๓ ของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งการออกประกาศ ฉบับที่ ๓ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และฉบับที่ ๕ ของจำเลยที่ ๒ การที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลลุมพินี รับผิดชอบและทำการสืบสวนสอบสวน แจ้งข้อกล่าวหาต่อโจทก์ทั้งสาม ว่ากระทำความผิดฐานร่วมกันชุมนุมหรือทำกิจกรรมที่มีการรวมคนที่มีความแออัดในลักษณะที่เสี่ยงต่อการแพร่ระบาดและอาจเป็นสาเหตุก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ซึ่งมีผู้เข้าร่วมเป็นจำนวนมาก และมีโอกาสติดต่อกันได้โดยง่าย อันเป็นการร่วมกันฝ่าฝืนประกาศของจำเลยที่ ๒ ตลอดจนมีการจัดประวัติของโจทก์ที่ ๒ ถึงที่ ๔ ในฐานะทะเบียนประวัติอาชญากร มีการพิมพ์ลายนิ้วมือ ต้องตกเป็นผู้ต้องหา อันเป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ทั้งสาม ทำให้ได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียงและเกียรติยศเป็นอย่างมาก จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๖ ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี จึงรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดดังกล่าวนี้ โจทก์ทั้งสามจึงขอเรียกค่าเสียหายต่อชื่อเสียงและเกียรติยศ คนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๖.๕ เนื่องจากการเข้าพบพนักงานสอบสวนในสังกัดของจำเลยที่ ๖ โจทก์ทั้งสามต้องจำยอมพิมพ์ลายนิ้วมือ ทำให้มีประวัติอาชญากรรมติดตัวทั้งที่ไม่ได้กระทำความผิด จำเลยที่ ๖ จึงต้องลบประวัติลายพิมพ์นิ้วมือและประวัติอาชญากรของโจทก์ทั้งสาม หากจำเลยที่ ๖ ไม่ยินยอมดำเนินการก็ให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลย

ข้อ ๗. ด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น โจทก์ทั้งสาม ขอศาลได้โปรดพิจารณาพิพากษาให้เป็นไปตามคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องของโจทก์ทั้งสาม เพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร ให้ดำรงไว้ซึ่งหลักนิติรัฐ นิติธรรม อันเป็นหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตย สร้างบรรทัดฐานว่าการใช้อำนาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน การออกข้อกำหนดภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉิน และการประกาศห้ามมิให้ชุมนุมในคดีนี้ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมายทั้งปวง และยังเป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจซึ่งทำลายสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนลงโดยสิ้นเชิง แต่ทำให้รัฐบาลมีอำนาจเด็ดขาดเหนือการควบคุมใด ๆ โจทก์ทั้งห้า ไม่มีทางอื่นใดที่จะบังคับจำเลยทั้งหมดได้ จึงต้องนำคดีมาฟ้องเพื่อขออำนาจศาลบังคับ

ควรมีควรรแล้วแต่จะโปรด

รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของโจทก์ทั้งสาม

โจทก์ที่ ๑ ชื่อนายยิ่งชีพ อัชฌานนท์ บัตรประชาชนเลขที่ ๑ ๑๐๑๔ ๐๐๖๓๒ ๐๑ ๑ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพรับจ้าง อยู่ที่ ๓๙๘/๑๒ ตรอกวัดตรีทศเทพ แขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๐๐ โทรศัพท์ ๐๘-๕๖๑๔-๘๔๕๕

โจทก์ที่ ๒ ชื่อนางสาวชมาพร แต่งเกลี้ยง บัตรประชาชนเลขที่ ๓ ๘๐๐๘ ๐๐๒๗๙ ๑๖ ๓ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพรับจ้าง อยู่ที่ ๑๒๖/๗๙ ถนนวังเดิม แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๖๐๐ โทรศัพท์ ๐๖-๓๓๔๓-๒๔๗๕

โจทก์ที่ ๓ ชื่อนายอรรถพล บัวพัฒน์ บัตรประชาชนเลขที่ ๑ ๔๐๐๙ ๐๐๑๔๔ ๐๓ ๘ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย อาชีพรับจ้าง อยู่ที่ ๑๒๔/๑๔๐ หมู่ที่ ๖ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ ๔๐๐๐๐ โทรศัพท์ ๐๙-๒๒๙๕๖๙๒๘

รายละเอียดเกี่ยวกับชื่อและที่อยู่ของจำเลยทั้งหก

จำเลยที่ ๑ ชื่อ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา อาชีพ ข้าราชการการเมือง(นายกรัฐมนตรี) อยู่ที่ ๑ ถนนนครปฐม เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๒๘๘๘-๔๐๐๐

จำเลยที่ ๒ ชื่อ พลเอกเฉลิมพล ศรีสวัสดิ์ อาชีพ รับราชการ (ผู้บัญชาการทหารสูงสุด) อยู่ที่ ๑๒๗ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๗๒-๑๒๓๔ และ ๐๒-๕๗๒-๑๒๒๗

จำเลยที่ ๓ สำนักนายกรัฐมนตรี อยู่ที่ ๑ ถนนนครปฐม เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๒๘๘๘-๔๐๐๐

จำเลยที่ ๔ ชื่อ กองบัญชาการกองทัพไทย อยู่ที่ ๑๒๗ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๗๒-๑๒๓๔ และ ๐-๒๕๗๒-๑๒๒๗

จำเลยที่ ๕ กระทรวงการคลัง อยู่ที่ ถนนพระรามที่ ๖ แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๕๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๑๒๖-๕๕๐๐

จำเลยที่ ๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อยู่ที่ ถนนพระรามที่ ๑ แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๓๐ โทรศัพท์ ๑๕๙๙

A series of 20 horizontal dotted lines for writing.

(෧෦)

මග

A series of 20 horizontal dotted lines for writing.

